

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacrae Theologiae Professoris, Et sanctae Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtutibus,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

Continet Tractatus De Conscientia, De Peccatis, De Legibus, De Fide, Spe,
Et Charitate

Castro Palao, Fernando de

Lugduni, 1669

3 An omnis hæresis, aut apostasia pœnis Ecclesiae subiecta sit, &
quotuplex sit hæreticus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76540](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76540)

non posse aliquem pœnis Ecclesiasticis puniri. sic Azor tom. 1. lib. 8. c. 9. q. 4. Cordub. lib. 1. q. 17. §. 1. dub. 2. vers. respondet magister Sanchez disp. 19. sect. 5. n. 12. Mousco; quia nihil videtur impossibile eadem dissentium manifestari posse esse contrarium fidei; cum enim supponamus revelationem illam esse specialem, neque alteri cognitam præter illam, qui illam habet, quomodo constare potest aliis, cum tu dissentis revelationi, vix discutere, erat enim ad huiusmodi manifestationem omnino necessarium revelationem clare cognosci. Dixi, ob solam dissentium specialis revelationis: si dissentus est non revelationi speciali, sed generali; & à tota Ecclesia proposita? clarum est sic proferentem incidere in pœnas iuris, modo dissentium manifestus sit. Vnde qui diceret primæ veritatis per præsentiam revelationem manifestatæ non esse credendum, hæreticus punibilis ab Ecclesia esset quia negat propositionem à tota Ecclesia receptam. Idem dicendum in casu quo quis negaret aliquam propositionem, putans esse ab Ecclesia definitam, quæ tamen non est, licet hæreticum committat, vt bene dicit Sanchez supra n. 30. & Tar nac. de hæresi. q. 179. §. 1. n. 2. q. si manifeste se nolle credere, quod ex iuramento ab Ecclesia esse definitum, pœnas non incurrit, & tradit expressè Suarez disp. 11. sect. 2. num. 10. vbi apponens signa, quibus hæreticus exterior constituitur, dicit: Si quis veram propositionem credit cum animo deliberato non credendi contrarium, et si Ecclesia illud definit, quam rem creditam externis proferat, si animus suum non declarat, non incurrit excommunicationem, quia nondum est hæreticus exterior.

16 Quarta difficultas est, est an negans silem verbo, vel facto tantum, interius retinens assensum, committat hæresim punibilem ab Ecclesia? Concedunt aliqui, quia Ecclesia non iudicat de occultis intentioni, sed de exteriori actu, sic Ca. et. tra. 2. q. 12. a. 2. sine. Ceterum tenenda est communis sententia negans hunc esse hæreticum, pœnaque incurrere. Quod autem hæresim non committat est manifestum, quia hæresis est peccatum fidei oppositum: fides autem consistit in voluntario assensu intellectus diuinæ revelationi. Ergo hæresis debet necessario consistere in voluntario dissentiu illius. Ergo cessante dissensu intellectus, cessat peccatum hæresis formaliter. Ex quo fit cessare etiam d-bere pœnas hæreticis impositas, quia pœna non sunt extendenda ad alia delicta, præter ea, quibus imposita sunt, & ita tenet pluribus relictis Sanchez lib. 2. c. 7. n. 8. Lessius lib. 2. c. 43. dub. 2. n. 1. Suarez 5. tom. in 3. part. disp. 4. sect. 2. num. 2. c. q. disp. 21. sect. 2. num. 3. c. de fide, disp. 14. sect. vlt. n. 3.

17 Aduerto tamen pro foro externo hunc sic negantem verbo, vel facto fidem, si non credit allegari se fecisse absque intentione; quia ita aduersus illum præsumptio, cum nemo seio præsumitur dicere, vel facere, nisi quod sentit. Aliàs si exculatio hæc hæreticis prodesset, omnes impuniti euaderent, liquidum facillimo negotio hanc posset exculpationem assuamere, Simancas de cathol. instit. tit. 13. n. 15. Repert. inquisit. verbo probatio, vers. nota Rojas tract. de hæresi. 1. part. n. 304. c. segg. Farinacius de hæresi. quest. 179. n. 55. c. segg. vbi concludit: Doctores hinc inde adducti reum si delictum confiteatur, & intentionem neget, torquenda in esse super intentione, & non relaxanda; secus ve d' si non solum confiteatur delictum, sed de illo fit conuictus: tortus autem super intentione, si negans persistit, non est indicenda purgatio, & ablatio, si sufficiens tortus fuit; secus ve d' si non fuit sufficiens tortus, quia per toturatum iud. cia pu. gant. sic tradit Farinac. supra num. 51. iunctis iis que dicit q. 185. n. 126. c. segg. Simancas de cathol. instit. tit. 5. v. rubr. de purgat. canon. n. 17. peraz. Pegna direct. 3. part. v. de tertio modo terminandi processum n. 17. commento. 39. litt. l. c. part. 1. comment. 14. ad c. notæ sollicitud. de purg. c. d. vers. atqui ex hac interpretat. onse.

18 Sexto difficultas est, an negans propositionem theologicam committat hæresim, vel quod peccatum sit. Aliqui affirmant hæresim committere, quia scilicet mediate diuinæ revelationis opponitur, sic Valent. 2. 2. disp. 1. q. 11. part. 1. dist. 3. Cano lib. 12. de locis theolog. c. 9. col. 15. vers. enim verbi. Bonacina disp. 2. de censur. quest. 5. n. 5. vbi licet in princ. numerum dixerit hunc præsumi, in fine dicit excommunicationem contrahere.

19 Tenendum tamen est hæreticum non esse, bene tamen præsumi, sic Azogon 2. 2. q. 11. art. 2. vers. hu. tamen non obstantibus Sanchez lib. 2. in Decalog. c. 7. n. 33. c. 8. n. 12. Suarez disp. 19. de fide, sect. vlt. num. 3. c. segg. Ratio prioris partis est, quia stare optime potest, vt quis credat quidquid à Deo reuelatum est, cum negatione alicuius propositionis theologice, eo quod sibi non videatur rectè deduci, ex principio reuelato, & euidenti, vel ex eo quod principio euidenti non assentiat. Ergo negare propositionem theologicam non est hæresis. Adde hæreticus esse non potest, nisi dissentus obiecti reuelati. Conclusio theologica non est reuelata. Ergo eius negatio non est hæresis. Si autem inquiras, in qua peccati specie debeat consistere? Mihi probabilius apparet per se, & formaliter ad vitium curiositatis studiose appositum in materia omnium grauißima pertinet; quæ tamen, & imprudenter conatur scire contra id, For. de Castro Sum. Mor. Part. I.

quo ab omnibus receptum est per accidens tamen ad hæresim pertinet, quia in proximis periculo labendi contra fidem negans inducitur. Secunda autem pars conclusionis quod scilicet negans propositionem theologicam præsumatur hæreticus, v. d. t. manifesta, quia nemo præsumitur negare propositionem theologicam, ex eo quod principio euidenti, & illatione euidenti non assentiat, sed ex eo quod non assentiat principio supernaturali fidei. Quapropter si in illa negatione perititeris, tanquam hæreticus negans principium reuelatum, est puniendus, vt bene Sanchez lib. 2. in Decalog. cap. 8. num. 12.

20 Septimo difficultas est, an ad hæresim punibilem ab Ecclesia requiratur baptismus? Dixi, ad hæresim punibilem; nam ad hæresim credo tanquam certum baptismum non requiri, cum enim tota malitia hæresis sita sit in dissentiu alienius veritatis reuelatæ, & hunc dissentium æque habere potes, siue baptizatus sis, siue non; manifeste sequitur ad hæresim baptismum non requiri. Adde ex recepta sententia, vt in superioribus disputationibus diximus, tres tantum species inuenerunt infidelitatis; hæresis, paganismus, & Iudaismus: sed qui confiteretur, & negat pius iacramenta: quamvis baptizatus non sit, non est Iudeus, neque paganus. Ergo est hæreticus. Ergo ad hæresim baptismus non est necessarius.

At licet ad peccatum hæresis baptismus necessarius non sit, est tamen necessarius, vt hæresis, Iudaismus, & paganismus punibiles sint ab Ecclesia, sic docet Azor tom. 1. lib. 8. in si. ut. moral. cap. 9. quest. 3. Simancas de cathol. instit. tit. 31. num. 6. Suarez 5. tom. d. e. n. surs. disp. 21. sect. 2. n. 4. c. de fide disp. 19. sect. 5. num. 8. arch. 2. lib. 2. c. 7. n. 34. Farinac. inuincibile refrens de hæresi. q. 178. a. num. 128. 131. c. 135. Ratio est manifesta, quia baptismus est ianua, per quam in Ecclesiam quis ingreditur, & eius iurisdictioni subditur. Quapropter Concilium sess. 4. cap. 2. dixit Ecclesiam in neminem excommunicatum, qui non pius in eam per baptismum ianua fuerit ingressus. Ergo cura Ecclesia iurisdictionem non habeat in non baptizatos, non potest illos punire. Ex quo fit, si catechumenus à fide, quam intendebat suscipere, recedat; non posse eius peccatum ab Ecclesia puniri, quia verè non fuit in Ecclesiam ingressus, & tenet Azor, Suarez, Sanchez, Simancas Farinacius supra. Quod si baptismum susceperit, sed invalidum ex defectu formæ, materæ, ve intentionis, aique existimant sic recedentem à fide puniri per Ecclesiam possunt, quia iam ex vauitate videtur subiectus, & quasi obligatus mandatis Ecclesiæ parere, sic Simancas de cathol. instit. tit. 31. n. 5. Gabr. 4. distinct. 13. quest. 2. art. 1. vers. reuera ierem. Alphonsi de castro lib. 1. de infra hæreticorum punitione c. 8. Azor tom. 1. lib. 8. cap. 9. q. 1. vers. si quæras Farinacius de hæresi. q. 178. §. 6. n. 135. Contrarium tamen est omnino tenendum, quia si baptismus invalidus fuit, neque imprimi characterem, neque constituit recipientem membrum Ecclesiæ, v. s. b. l. i. s. a. l. i. a. s. non esset repetendus. Ergo neque potest Ecclesiæ iurisdictioni subiecte recipientem. Et confirmo, si d' baptizatus verè est extra Ecclesiam, quia est extra verum baptismum, si cto autem baptismi non potest esse ingressus in Ecclesiam, sed verus baptismus. Quapropter ad hæresim, paganismum, vel Iudaismum ab Ecclesia punibilem, necessarius requiritur, vt hæreticus, paganus, vel Iudeus pius receperit fidem in iacramento baptismi; & ita tenet Sanchez alios refrens, illo c. 7. num. 34. Suarez locis citatis. Quocumque autem modo verè recipiatur baptismus, si iam fuerit per meritum, & iniuriam, iurisdictionis Ecclesiæ, manet sic recipienti subiectus, quia verè est iuxta Ecclesiam, & membrum visibile illius: est textus expressus in cap. maiores, §. nunc autem. vers. si opponitur, de baptismo. cap. contra Christianos de hæreticis, in 6. & tradit Pegna direct. 2. part. quest. 44. comment. 69. vers. iam qua. Repert. inquisit. verbo baptismus, vers. vtrum qu. fuit baptizatus, c. in verbo cogenti, vers. nunc autem, & multis allegatis docet Farinacius de hæresi. quest. 178. §. 6. n. 141. c. 142.

PUNCTUM III.

An omnis hæresis, aut apostasia pœnis Ecclesiæ subiecta sit, & quotuplex sit hæreticus.

- 1 Hæresis interius tantum consummata pœnis Ecclesiæ non subicitur, vt probabilior sententia fert.
2 Debet manifestari exteriori verbis, vel factu sufficienter hæresim exprimentibus.
3 Quibus in casibus non debet censeri hæreticus exterior.
4 In quibus reputandus est hæreticus.
5 De diuisione hæreticis in affirmatiuum, & negatiuum.

1 Circa primum punctum controversia grauis est inter Doctores, an sufficiat hæresis, & Apostasia parè metali;

DE CASTRO ALACRÓN

quæ in corde consummatur ad incurtendas penas iure Ecclesiastico introductas. Diuisi sunt Doctores, alij affirmant, alij negant, quos accuratè refert Sanchez *lib. 2. in Decalog. cap. 8. n. 1. & segg.* Suarez de fide, *disp. 21. sect. 2. num. 2.* Farinacius de hæresi, *q. 192. §. 1. à num. 4.* August. Barbosa *2. part. de potestate Episcopi, alleg. 40. à num. 6.* Verior mihi semper via est sententia negans hæresim interiori actu consummatam subijci Ecclesiæ iurisdictioni; quia cum talis actus visibilis non sit, Ecclesiæ iurisdictioni subijci non potest. Item Ecclesia non potest de illo iudicare. Ergo neque potest illum punire. Quod si hæresis interior in exteriorem actum prodeat, quamvis occultissimum, & nemini alteri à committente notum, Ecclesiæ iurisdictioni subijcitur, & penas à iure statutas contrahit, quia tunc ille actus per se cognoscibilis est ab Ecclesia, & solum per accidens ex defectu testium, qui abfuerunt, non cognoscitur. sic Simancas de catholicis institutis, *tit. 42. rubr. de oculis, num. 1. & segg.* Bannes 2. 2. *quest. 1. art. 4. vers. secunda conclusio.* Greg. de Valent. *lib. 3. vers. sed anima durtendum* Farinacius de hæresi, *q. 192. §. 1. num. 6.* Sanchez *lib. 2. in Decal. c. 8. n. 2. & segg.* August. Barbosa *2. part. de potestate Episcopi, allegat. 40. n. 9. & 10.* Suarez *num. 6.*

2. Quæ autem sint verba, vel facta hæresim interiorem manifestantia, bene explicat Azor. *tom. 1. lib. 8. c. 10. quest. 4. §. 6. & 7. & segg.* Thomas Sanchez *lib. 2. cap. 8. à n. 6.* Bannes 2. 2. *quest. 1. art. 4. quest. 2. concl. 3.* Suarez *disp. 21. sect. 2. à num. 8.* Breuiter dici potest necessarium esse, vt verba, vel facta sint satis expressiua interioris hæresis, siue hanc expressionem habeant à se, siue ex circumstantiis adiunctis, & ex qualitate personæ; quia hæresis externa cognoscibilis, & punibilis constituitur non potest, nisi signis illam sufficienter, & integrè declarantibus. Secundo est necessarium vt signa, quibus hæresim profiteris, sint in materia hæresis peccatum graue, quia hoc solum est, quod excommunicatione, aliisque penis punitur; sic pluribus relatis docet Sanchez *lib. 2. c. 8. n. 7.* Suarez *disp. 21. sect. 2. à num. 9.* Eman. Saa *verbo excommunicatio Bullæ, n. 2.*

3. Has conditiones pluribus exemplis, & casibus specialibus supradicti Doctores explicant, quos omnes longum esset, & ferè impossibile recensere; si enim supradictæ conditiones bene perpendantur; facili est de omnibus iudicium ferre. Claritatis gratia difficultiores percurram. Et in primis certum est, si verba, vel facta indifferentia sint, & ex quibus præcisè sumptis non potest colligi hæresis interna, te hæreticum exteriorem non esse, vt contingit, si credens non esse sacramenta, proferas tantum, *verè non sunt*; quia hæc verba præcisè non denotant hæresim illam mentalem, in hoc enim omnes conueniunt. Et idem est de factis, si credens, iurare saluum ob amicum, aut simplicem fornicationem non esse peccatum, & de facto iures, vel forniceris, iuramentum vel fornicatio non declarat sufficienter tuam hæresim mentalem, cum sæpè ex malitia, & voluntate hominibus placendi, satisfaciendique voluptati fiant: sic omnes relati Doctores. Subdunt tamen si verbis ambiguis, & æquiuocis hæresim interiorem pronuntiantes, vt sic perueritatem tuam melius occultares, te fore hæreticum externum, quia illa verba sufficienter manifestant hæresim, & ambiguitas solum dederit dissimulationi, quæ non videtur diminuire culpam, sed aggravare, sic Suarez *num. 10. in fine.* Sanchez *num. 26.* Bonacina *disp. 2. de censuris q. 5. punct. 1. num. 6.* At hoc crederem intelligendum esse, cum verba non sint perfectè ambigua, sed in malam partem communiter accipiuntur, aut ita accipienda esse, obligant aliquæ circumstantiæ. Nam si verba, quæ bonum, & ac malum sensum habent, & ex qualitate proferentis, aut aliis circumstantiis ad malum sensum determinari non possunt; non video qua ratione eorum prolatio hæresim externam, & cognoscibilem constituat, præsertim cum recepta sit Doctorum sententia, verba, vel facta, quæ duplicem sensum habere possunt, Catholicum, & hæreticum, interpretanda esse in Catholico sensu, vt aliis relatis docent Rojas *in tract. de hæresi p. n. 200.* Farinac. *q. 187. n. 11. & segg.* Rursus non es hæreticus exterior, si credens non esse Christum in sacramento Eucharistiæ, hunc interiorem actum Confessori vel amico gratia petendi consilium manifestes, quia illa manifestatio non est peccaminosa, sed bona, & laudabilis, neque est formaliter confessio hæresis, sed narratio hæresis interioris; sicut si alterius hæresim narretes: sic docuit Suarez *n. 10.* Sanchez *n. 19. & 25.* August. Barbosa *alleg. 40. n. 18.* Bonacina *suprà n. 7.* Vt cum si ex complacentia in hæresim, hæresim manifestes, tenet August. Barbosa *n. 19.* te fore hæreticum externum, sed credo distinguendum esse, vt distinguit Sanchez *n. 21.* si enim complacentia manifestetur, & ex illa denotes te in presentem supradictò mysterio fidei dissentire; clarum est te fore hæreticum externum: at si solum manifestes te aliquando consensisse, & illius consensus habere complacentiam, non es hæreticus externus, quia illa manifestatio non est hæresis professio, sed narratio hæresis habitæ, quia cum compati fides potest. Vnde Eman. Saa *verbo excommunicatio Bullæ Cœnæ num. 2. in edit. Rom.* dicit, hæreticus non est, qui petit consilium, aut refert hæresim, aut transcribit, etiam si illam interim

mente teneat. Item non es hæreticus externus, si in somno, vel ebrietate hæresim interiorem proferas, quia illa prolatio non est voluntaria hæresis professio. sic Suarez *n. 12.* Sanchez *n. 24.* Pegna *director. 3. part. comment. 17. pag. mihi 420.*

4. E contra tunc debet censeri verus hæreticus exterior, quando verbum proferis, vel opus facis, aut omittis, ex quo hæresis suspitionem gignis: sic alios referens docet Sanchez *n. 15. & 16.* quia tunc sufficienter hæresis manifestatur, aliàs ratio hæretici diceretur manifesti, si hæc verba, vel facta non sufficienter. Ex quo fit, si ritus, & ceremonias, aliæque opera facias, vel omittas, quæ communiter soli hæretici, vel apostatantes à fide faciunt, vel omittunt, hæreticus exterior presumendus es. Quocirca si cum ex genere Iudæorum sis, festiuitates, Iudæorumque ieiunia obseruas, cum Iudæis conuersis, Christianis veteres fugis, nomine Iudæo vtaris, ad Iudæissimum præsumis transisse. De his signis latè agit Repert. *Inquit. verb. cognoscuntur. & verb. committit.* Pegna *direct. 1. p. q. 44. com. 69.* Decian. *in tract. crim. lib. 5. c. 15. n. 5. & 6.* Farinac. *de hæresi, q. 178. §. 6. n. 138.* Menoch. *lib. 2. de arbit. casu 547.* Item est sufficienter hæresim præsumptio, si matrimonio copulatus scienter alteri nubis; eaque de causa, de hoc crimine inquisitor cognoscunt, & de leui suspitione abintare reum faciunt, sic pluribus relatis docet Farin. *q. 178. n. 68.* Pegna *2. p. direct. q. 56. com. 81.* Menoch. *de præsump. lib. 5. præf. n. 37.* Quocirca si culpabiliter credens licitum tibi esse vtas vxores ducere, duas à hæresim sufficienter manifestas. Item si deus prohibitis carnes comedas, nulla habita occasione, suspicte videris reddi de præceptis Ecclesiæ non bene sentire; ac proinde, si non bene sentiens carnes comedas, in hæresim interiorem incidis. sic Sanchez *n. 15.* Pegna *in add. ad Eym. direct. 2. p. ad c. 1. de hæresi fol. 87. vers. si peccatores* Farin. *q. 178. n. 80.* Repert. *Inquit. verbo cognoscere vers. sed an iudex.* Dixi iam habita occasione; nam si aliqua præteriti potest, cessat præsumptio, & manifestatio hæresis. Parit. *conf. 169. n. 67.* Farin. *n. 80.* vide omnino Pegna *direct. 3. p. vbi de signis, quibus professores variatum sectatum cognoscuntur, eruditè agit à comment. 23. num. 109. & segg.*

5. Circa secundum punctum, quotuplex fit hæreticus, aut apostata à fide 3. communiter Iurisperiti duplicem esse dicunt, affirmatiuus vnus, alius negatiuus. Hæreticus affirmatiuus est, qui hæresim interius concepit verbo, vel opere manifestat. Negatiuus, qui de hæresi legitime conuictus hæresim negat. sic Repert. *Inquit. in verb. hæreticus, num. 35. & vers. hæreticus negatiuus.* Farinacius plures referens de hæresi, *quest. 178. §. 1. num. 19. & 20.* Circa quam diuisionem aduerto requiri, vt quis tanquam hæreticus negatiuus condemnatur, & curiæ seculari puniendus tradatur. Primo quod veris, vel factis claris, & parentibus hæresim manifestauerit. Secundo quod talis manifestatio per testes contestes, & omni exceptione maioribus conuincatur. Nam his duobus statutis, si quis negat hæresim, conuincitur nolle relinquere illam, sed impetentibus existere; si quidem illam negat, ne abintare cogatur, sic Albertin. *in tract. de agnoscenda assert. cathol. quest. 3. num. 51.* Rojas *de hæresi. 1. p. n. 84. & segg.* Farinac. *de hæresi, q. 178. §. 1. num. 22.* Dixi, per testes contestes: nam si pluribus singularibus testibus conuincatur, non debet tanquam negatiuus condemnari, & curiæ seculari tradi, sed expectandum est aliquod tempus, & inquirendum, an testes contestes inueniantur, & interim torquendus. vt veritas ex ore ipsius habeatur. Quod si in negatiua perseverat, quia in hoc casu per torturam non videtur iudicia integrè purgasse; ad abiurationem, à quæque penitentias arbitrio iudicis imponendas deueniendum est, non autem ad relaxationem curiæ secularis. sic Pegna *3. part. direct. comment. 12. 1. vbi de testibus, pag. mihi 620.* ibique optimè declarat, qui dicantur testes singulares. Subiungunt ij Doctores aliam duplicem conditionem. Prima, vt sic accusatus afferuerit prædicta verba, vel facta se credere, & aliis credenda proposuerit. Sed hæc conditio non est diuersa ab ea, qua quis facta hæreticalia facit; tunc enim in actu exercito dicit se illa credere, aliisque credenda proponit, quia nemo præsumitur contra mentem operari. Reflexa autem manifestatio, & in actu signato, (vt dicunt) ad hæresim necessaria non est. Alia conditio est, vt verba, seu facta hæreticalia sint prolata, & gesta de recenti, & non tempore antiquo, de quo præsumi potest obliuio. Sed vt bene dicit Farinac. *n. 2.* cum Pegna *in direct. inquisit. 2. part. q. 34. comment. 59. & 3. part. tit. de duodecimo modo terminandi processum, comment. 48. num. 208.* attendenda est qualitas hæresis, quæ inopertat. Nam in aliquibus hæresibus hæc obliuio præsumi potest per decennium, aut per quinquagennium, vel triennium arbitrio iudicis; at in factis hæreticibus grauibus, & solemnibus, qualis sunt imagines conculcare, sectam falsam prædicare, templum destruere, in nullo tempore obliuio præsumitur. Vide Pegna *suprad. comm. 59.*

